

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντοῦν αἱ δεσποινίδες)

ΟΕ'

'Η δις ΜΑΙΡΗ Α. Γ. (Αθήναι) άπαντά:

«Κατ' έμέ ό ιδανικός σύζυγος πρέπει νά εἶνε εὐσεβής, διότι ἡ εὐσεβεία εἶνε ἡ μεγαλύτερα πασῶν τῶν ἀρετῶν. Νά εἶνε ἠθικῶν ἀρχῶν, εὐγενῆς τοὺς τρόπους, καί νά θέλη νά ἀναπτύξη πολυμελή καί καλήν οἰκογένειαν.

Προσέτι νά εἶνε ἀρκετά μορφωμένος καί νά κατέχη καλήν κοινωνικήν θέσιν. Νά ἀποδίδῃ μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀτόμου καί νά μὴ ἀποβλέπῃ εἰς προίκα, διότι ποτέ δὲν μπορῶ νά παραδεχθῶ ὡς ιδανικὸν σύζυγον ἕναν ἄνδρα προικοθήρα. Νά εἶνε 30 ἐτῶν καί ἄνω ἤτοι νά με ὑπερβαίνει εἰς τὴν ἡλικίαν κατὰ 5 ἕως δέκα ἔτη. Διὰ ὡμορφιά δὲν ἐνδιαφέρομαι. 'Η εὐτυχία τοῦ γάμου ἔγκειται εἰς τὴν συνταύτησιν τῶν χαρακτήρων, τὴν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν καί τὴν ἀγάπην».

Τὸ «ΖΙΖΑΝΙΟΝ» (Συνοικισμὸς Ζωγράφου) γράφει :

«Θέλεις καί τὴν δική μου ἀπάντησι γιὰ τὴν ἐξυπνη καμπάνια σου; Ἄκουσε: Ἰδανικός σύζυγος εἶνε ὁ ἀγαπημένος μου. Ἄλλος δὲν ὑπάρχει καί νά εἰσθε θέβαιοι γι' αὐτό. Θά συστήσω μάλιστα καί στίς ὁμόφυλές μου τὸ ἐξῆς: ὅτι τότε μόνον θά βροῦν τὸν ιδανικὸν σύζυγο, ὅταν τὸν κυττάξουν με τὰ μάτια τῆς ἀγάπης».

'Η δις Ξ. Κ. (Κων)πολις), γράφει:

«Ζητᾶς ἀπὸ τὴν κάθε μιά μας τὴν γνώμη πού ἔχουμε γιὰ τὸν ιδανικὸν σύζυγον. Σπεύδω νά ἐκφέρω τὴν ἰδική μου: «Ἀπὸ μικρῆ ὠνειρευόμην τὸν «ιδανικὸν σύζυγον» ὡς ἕναν ἄνδρα εὐγενῆ, με εἰλικρινῆ αἰσθήματα καί ἱκανὸ νά με νοιώσῃ καί νά με κἀνῃ εὐτυχῆ. Ἐγὼ δὲ ἤμουν πρόθυμη νά κάνω πᾶσαν θυσίαν καί νά τὸν καταστήσω εὐτυχῆ ἐπίσης. Τώρα ὅμως πού μεγάλην καί ἀπέκτησα κάποιαν πείραν τῆς ζωῆς, λυποῦμαι πού δὲν εὐρίσκω ἐκεῖνο πού εἶχα ὀνειρευθῆ. Ὅλοι οἱ ἄνδρες τῆς ἐποχῆς μας εἶνε ὑποκριταί, προικοθήρες καί δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὸ νά κάμουν εὐτυχῆ τὴν γυναῖκα πού πανδρεύονται, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδικὴν τῶν ἀποκατάστασιν καί ἱκανοποίησιν τῶν πόθων τῶν. Αὐτὴ εἶνε ἡ ταπεινὴ μου γνώμη».

'Η «ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ» (Σουφλί Θράκης) μᾶς γράφει:

«Στὸν 20ὸν αἰῶνα πού ζοῦμε καί πού κυριαρχεῖ τὸ χρῆμα, ἄς σκέπτονται τὸν ιδανικὸν σύζυγον τὰ κορίτσια πού ἔχουν πορτοφόλι γεμάτο. Τὰ ἄλλα κορίτσια ἄς πρυσπαθῆσουν νά περιορίσουν τίς ἐλπίδες τῶν στό κατώτερο δυνατὸ ὄριο, καί νά δεσμεύσουν τὴ φαντασία τῶν, ὥστε ἡ πτῆσις τῶν ὀνείρων τῶν νά μὴ ξεπερνᾶ τὰ ὅρια τοῦ δυνατοῦ. Εὐτυχῆς γάμος κατὰ τὴν γνώμη μου δὲν ὑπάρχει, γιὰ τὴ σημερινὴ κοινωνία, ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς ἐδημιούργησεν πράγματα πού δὲν συμβιβάζονται με τὴν εὐτυχία».

'Η δις «ΑΦΡΟΔΙΤΗ» (Αθήναι) γράφει:

«Κάθε κορίτσι, ἀναμφιβόλως, θεωρεῖ ὡς ιδανικὸν σύζυγον ἐκεῖνον ὅστις θά τοῦ προσφέρῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεραν ἀγάπην, ἀφοσίωσιν καί πλοῦτον. Γιὰ μένα ὅμως ὁ ιδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος πού θά μοῦ στείλῃ ἡ Τύχη».

Τὸ «ΜΙΚΡΟ ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ» (Αθήναι) άπαντά:

Μυρωμένο μου «Μπουκετάκι». Σὺ πού με τὴν εὐωδία σου σκορπᾶς ὀλόγυρά σου τὴν εὐχαρίστησιν... Σὺ «Μπουκετάκι» μ'ἀναγκάζεις ν' ἀπαντήσω στὴν τόσο σοβαρῆ ἐρώτησίν σου: «περὶ ιδανικοῦ συζύγου». Εἶνε

Ἄπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου θ' ἀρχίσῃ δημοσιευόμενον

στό

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ἕνα ἀριστουργηματικὸ καί ἐπικαιρὸ διήγημα τοῦ τόσο ἀγαπητοῦ στὰς ἀναγνώστριάς μας καί στὸς ἀναγνώστας μας Γάλλου μυθιστοριογράφου καί ἀκαδημαϊκοῦ ΜΑΡΣΕΛ ΠΡΕΒΟ:

«ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΝΙΜΠΑΣ»

Τὸ διήγημα αὐτὸ διαδραματίζεται στὴν Ἀθησούνια κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου τοῦ 1895 καί ἔχει ὡς ἥρωας δυὸ φίλους Ἰταλοὺς ἀξιωματικούς πού γίνονται ἐχθροὶ γιὰ τὴν ἀγάπην μιᾶς ὡμορφῆς Ἀθησούνῆς, τῆς μυθιστηριώδους ΝΙΜΠΑΣ.

μιὰ σκέψις αὐτὴ πού ἕως τώρα ἔμενε κοιμισμένη μέσα στοῦ μυαλοῦδάκι μου. Γιὰ τὴν ἡλθεσ τόσο πρόωρα νά ταράξῃς τίς παιδικές μου ιδέες; Εἶσαι θέβαιοι ὅτι ὅλες ἡ ἀπαντήσεις θά εἶνε εἰλικρινεῖς;... Πρὸς στιγμὴν ὡστόσο ἔπλασα κι' ἐγὼ τὸν ιδανικὸν μου σύζυγο: Ὡς κάτι τὸ ἔξοχον, κάτι τὸ φανταστικὸ, κάτι πού δὲν ὑπάρχει. Διαβάζοντας ὅμως στὴν «Οικογένεια» Νο 443 μερικὰς ἀπαντήσεις τῶν νέων, εἶδα με λύπη μου, ὅτι τὸ ὄνειρο πού ἔπλασα πρὸς στιγμὴν θά μείνῃ ἀνεκπλήρωτο. Ἐσῦσε πρὶν ἀκόμη προφθάσῃ ν' ἀνατεῖλῃ. Ὅμως σὲ συγχαίρω διὰ τὴν ἐξυπνη ἐρώτησί σου. Γιὰ τὴν μ' ἀνάγκασες νά πλάσω στιγμιαίως τὸν «ιδανικὸν σύζυγον» με τὰ ἐξῆς προτερήματα: «Ἀμοιβαία ἀγάπη, πίστις, ἀφοσίωσις, ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, τόλμη καί εἰλικρίνεια». Δὲν θά μπορέσουμε ἐν τούτοις νά ζήσουμε τὸ ὄνειρο πού ἔχουμε πλάσει, διότι δὲν μποροῦμε νά παρουσιαστοῦμε με τὰ προτερήματα πού μᾶς ζητοῦν. Μοῦ φανερὰ ὅτι οἱ νέοι μᾶς περιπαίζουν. Ποῖος ὅμως τοὺς ἔδωσε τὸ δικαίωμα αὐτό;

Τί μᾶς δίδουν ὡς ἀντάλλαγμα τῶν ὅσων ἡμεῖς τοὺς παρέχομεν; Μήπως τὸ Τζοκόντειο χαμόγελο; Τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Μπετόβεν; «Ὁχι». Ἀδιαφορία καί ἀχαριστία... Χρῆμα ἔχεις; Εἶσαι δι' αὐτοὺς ιδανικὸν σύζυγος. Ἀφοῦ μᾶς ἀπολαύσουν ὀλοκληρωτικὰ, ἀφοῦ στερήσῃς ἢ πηγὴ τῶν χορημάτων τότε... «Χαίρε γιὰ πάντα». Καί ποῖον κατακρίνουν κατόπιν; Τὴν ἀνυπεράσπιστην γυναῖκα, ἡ ὅποια δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νά παρουσιάσῃ ἐνώπιον τῶν κριτῶν καί νά πῇ με ὄλο τὸ θάρρος: Τί φταίμε ἡμεῖς ἐάν μᾶς βαρεθῆκατε; Πρὸς Θεοῦ λοιπόν, ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες, νά μὴ προσέχετε πολὺ-πολὺ-ἐκείνες πού ἔχουν λεπτὰ-μὴ σὰς ξεγελάσουν με τὰ λόγια τους, γιὰ τὴν εἶνε ὑποκριταί. Ναι, ὑποκριταί ! !»

'Η δις ΖΑΝΝΕΤ (Αθήναι) μᾶς γράφει:

«Δὲν εἶχα σκοπὸ νά ἀπαντήσω στὸν διαγωνισμό σου, γιὰ τὴν κάθε διαγωνισμὸς σχετικὸς με τὸν δικό σου δίνει τὴν εὐκαιρία στίς νέες τῆς ἐποχῆς μας ἢ κυρίως στίς... νέες περασμένων ἐποχῶν νά γράψουν πολλὰ κενὰ περιεχομένου. Δὲν κάνω κριτικὴ πρὸς Θεοῦ! Ἀλλὰ χαρακτηρίζω ἀπλῶς τὰ γραφόμενα ὡς κενὰ περιεχομένου, γιὰ τὴν ιδανικὸν σύζυγον εἶνε κάτι τι πού δὲν ὑφίσταται στὴν πραγματικότητα ἄλλως δὲν θά ἦταν καί ιδανικός, ἂν ὑπῆρχε. Κάθε μίαν ἀπὸ μᾶς πού γράφει γιὰ τὸν ιδανικὸν σύζυγον, ἔχει κυρίως ὑπ' ὄψιν τῆς τὸ φίλο τῆς τὸν ὅποιον φαντάζεται ὡς μελλοντικὸν σύζυγό τῆς καί σ' αὐτὸν βλέπει τὸν... ιδανικὸν σύζυγο: κοντὸ, μαῦρα μάτια, μαῦρες τρίχες... κ. λ. π. Ἀλλὰ ὁ ιδανικός αὐτὸς σύζυγος ὕστερα ἀπὸ λίγον καιρὸ γίνεται... ψηλός, ξανθός κλπ. κλπ. Ἡ ἐξέλιξις βλέπει! Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ στὴν ἀρχὴ εἶπα πὼς δὲν εἶχα κανένα σκοπὸ νά γράψω γιὰ τὸν ιδανικὸν σύζυγον, γιὰ τὴν ὅχι πὼς δὲν ἤθελα, ἀλλὰ αὐτὸ μοῦ εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον. Τὸ μόνον πού μπορῶ νά προσθέσω εἶνε, κατὰ τὴν γνώμη μου, ὅτι κάθε ἄνδρας εἶνε καλός, ὅχι ιδανικός, ἀρκεῖ νά θέλω ἐγὼ».

'Η δις ΒΑΣΩ ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ (Φισκάρδος Κεφαλληνίας) μᾶς άπαντά:

«Μπουκέτο» μου. Ὁ πιὸ ιδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος πού θ' ἀγαπήσῃ ἢ καρδιά μου. Κι' ὁ πιὸ εὐτυχῆς γάμος εἶνε ἐκεῖνος πού δυὸ ἀγαπημένες καρδουλλές ζοῦν σ' ὡμορφῆ λουλουδένια φωλίτσα μ' εὐτυχία».

'Η δις ΜΙΜΟΖΑ (Δράμα) θεωρεῖ ὡς ιδανικὸν σύζυγον ἐκεῖνον πού θά ἔχη τελείαν συνείδησιν τοῦ καθήκοντος καί τῆς ἀποστολῆς του ὡς συζύγου».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ἄλλὰ ἀπαντήσεις.